

V delavskem domu Franca Krambergerja v Ptujju je bil v četrtek svečan podpis dogovora o temeljnih družbenega plana občine Ptuj za obdobje 1976 – 1980. Podpisniki so bili – po pooblastilu zborov delavcev – predstavniki delovnih organizacij in sestavljenih organizacij združenega dela, po pooblastilu svojih skupščin – izvršni odbori občinskih in nekaterih regionalnih samoupravnih interesnih skupnosti, nadalje sveti krajevnih skupnosti, po pooblastilu zbora upravljalcev banke – izvršni odbor KB Maribor, podružnice Ptuj, po pooblastilu svojih konferenc – predsedstvo OK SZDL in predsedstvo občinskega sveta ZSS Ptuj, po pooblastilu vseh treh zborov SO Ptuj pa izvršni svet skupščine občine Ptuj, ki je bil obenem podpisnik družbenega dogovora o pospeševanju skladnejšega regionalnega razvoja v SR Sloveniji do leta 1980. Posamezne samoupravne interesne skupnosti pa so istočasno predložile delovnim organizacijam združenega dela in drugim udeležencem v podpis samoupravne sporazume o temeljnih svojih planov.

Predstavniki temeljnih in drugih organizacij združenega dela so se masovno odzvali k podpisu dogovora o temeljnih družbenega plana občine Ptuj
Foto: M. Ozmeč

**Svečana potrditev
dogovorov o temeljnih
družbenih planov**

Podpisi, ki zavezujejo

S podpisom so vsi udeleženci potrdili temeljna izhodišča družbenega plana razvoja občine Ptuj in samoupravnih interesnih skupnosti po posameznih področjih dejavnosti v občini in na območju regije. Začrtane so skupne prednostne naloge, s katerimi se bodo ustvarjali in zagotavljali pogoji za vsestranski, celovit razvoj občine, oblikovan skozi usklajen razvoj posameznih področij: GOSPODARSTVA, DRUŽBENIH DEJAVNOSTI in PROSTORA. To bomo v ptujski občini zagotavljali z uredništvom naslednjih nalog:

– Z ustvarjanjem materialne osnove za 8-odstotno poprečno letno realno rastjo družbenega proizvoda,

– z uresničevanjem politike racionalnega zaposlovanja in z zagotavljanjem, da bo poprečna letna stopnja zaposlovanja 3,3 odstotke,

– z izboljšanjem kvalifikacijske in izobrazbene strukture živega dela ter z izboljševanjem delovnih in drugih pogojev zaposlenih,

– z materialnimi investicijskimi vlaganji zagotavljati razvoj posameznih gospodarskih in družbenih področij,

– z združevanjem sredstev zagotoviti dokončanje gradnje prve faze turistično-gostinskega centra v Ptujju, gradnjo prve faze srednješolskega centra v Ptujju in pospešiti razvoj otroškega varstva.

Se čela vrsta nalog je našeta v temeljnih družbenega plana, od aktivnosti na področju ljudske obrambe in družbene samozščite pa do sodelovanja v širšem prostoru regije, republike in države, od osnovne oskrbe občanov do varovanja človekovega okolja. V nadaljevanju dogovora so podrobneje opredeljene prednostne naloge na področju gospodarstva, družbenih dejavnosti, stanovanjske gradnje, infrastrukture in prostorskega razvoja, s posebnim poudarkom na pospeševanju hitrejšega razvoja Haloz in Slovenskih gor. To je močno prisotno tudi v sporazu-

mih posameznih samoupravnih interesnih skupnosti.

Izredno masoven odziv predstavnikov vseh udeležencev dogo-

vora in samoupravnih sporazumov o temeljnih planov razvoja do leta 1980 tudi na zunan simbolizira enotnost in trdno odločenost vseh

odgovornih dejavnikov v občini, da se skupno dogovorjene naloge tudi dosledno uresničijo.

F. Fideršek

Žulji na rokah komandanta akcije

Samoupravni dan na MDA „Slovenske gorice 76“ je „poslal“ komandanta akcije, pomočnika komandanta in ekonoma na delovišče. Ta dan, bil je 15. julij, so se vsi trije krepko potili ob krampu in lopati; srečali pa so se tudi z „malo znanimi prijatelji“ – žulji.

Brigadirji, ki so jih zamenjali, najboljši v izmeni, so krepko držali vajeti v rokah. Kako tudi ne, saj ta dan jih niso „poslušali“ samo kramp in lopata, temveč tudi „glavni“. Ko so zvečer dajali „obračun“ samoupravnega dne, je bil rezultat več kot odličen: brigadirji so se izkazali tako na delovišču (trije „glavni“ so jim dajali vzgled), kot tudi na področju samoupravljanja; dali so tudi nekatere konkretne pripombe, ki bodo s pridom služile pri bodoči organizaciji akcij. M. G.

Ho-ruk veselo na delo tudi vodstvo MDA Slovenske gorice 76. Lidija, Jože in Rajko so tokrat s krampom in lopato, ob znoju in žuljih dokazali, da niso od muh.

Foto: M. Ozmeč

Zasedal svet podravskega občin

Pretekli četrtek, 15. julija 1976 je pri Lenartu v Slov. goricah zasedal svet podravskega občinskih, ki je na svoji redni seji razpravljalo o gradnji bolnišnice v Mariboru in v Ptujju. Udeleženci seje so temeljito razpravljali tudi o gradnji sladkorne tovarne v Ormožu.

Po izdelanem konzorciju in dodatni informaciji o pripravah za gradnjo tovarne sladkorja v Ormožu, so delegati spregovorili o gradnji te tovarne. Mnenja so bili, da se z gradnjo prične in tako proizvodnja sladkorja v Sloveniji dobi „zeleno luč“.

Delegati skupnosti podravskega občinskih so razpravljali tudi o izvajanju regijskega družbenega dogovora o kadrovske politiki. Ocenjeno je, da dinamika visokokvalificiranega kadra teče prepočasno in da še venomer primanjkuje kadra z visoko in višjo izobrazbo.

zk

ZAGORELO BO SEDEM KRESOV

Po hribih krajevnih skupnosti Polensaka, okrog vasi Bratislavi, bo nočjo na predvečer 22. julija dneva vstaje, zagorelo sedem kresov v spomin sedmim padlim borcem, katerim bomo na sam dan vstaje odkrili sedem spomenikov s poščno na mestu, kjer so dali svoja življenja za svobodo, za naš lepši današnji in jutrišnji dan.

Ob deseti uri bo začetek svečanega dela z odkritjem spomenikov in s kulturnim programom, po svečanem delu bo ob dvanajstih partizansko srečanje borcev NATAŠINE SKUPINE v Bratislavi, kjer je bila prva postojanka borcev in kjer je bil ustanovljen prvi odbor OF v takratni občini Polensak pri Jakobu Hojniku.

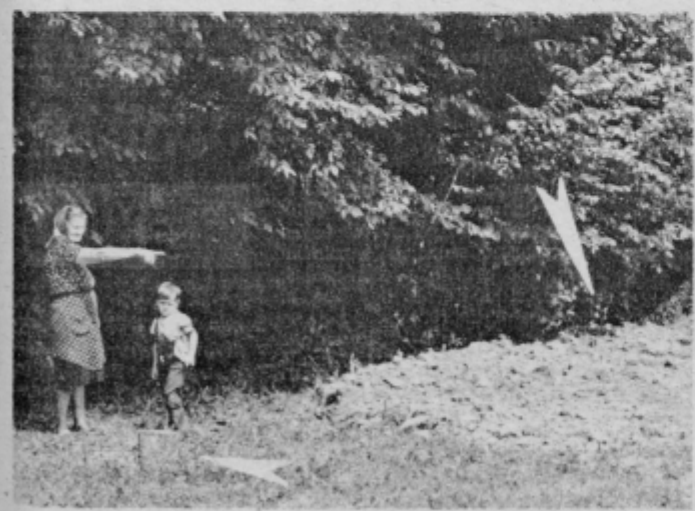
Prepričani smo, da se bodo na DAN VSTAJE udeležili velike slavnosti vsi okoličani od blizu in daleč, da bodo skupno s krajani Polensaka počastili spomin padlih. Posebno borci ki so delali z Natašino skupino, bodo prihiti s svojci počastiti padle tovarše.

Da bo vsakemu možen prevoz do mesta obeležja in proslave sporočamo, da bodo vozili avtobusi zjutraj od pete dalje iz Ptujja, popoldne pa nazaj vse do 19.30.

Vabimo tudi vse organizacije, da se polnoštevilno udeležijo s svojim članstvom slavlja v Bratislavi.

Jutri 22. julija vsi v Bratislavce!

Martin Bec

Elizabeta ČUŠ: „Tu pod vejami podrtega hrasta (puščica levo) sta ležali ubiti Nataša in Sonja. Tam naprej (puščica desno) pa že pripravljajo podnožje za spomenik.“

Foto: R.

Svobodni v družbi svobodnih

Mesec julij je mesec vstaj jugoslovanskih narodov in narodnosti, ko so na seji politbiroja CK KPJ, 4. julija 1941 v Beogradu, pod vodstvom tovariša Tita sklenili, da akcije proti okupatorju prerastejo v vseljidski odpor, da se odporniške skupine organizirajo v partizanske odrede. Ta sklep vodstva jugoslovanskih komunistov je v tisti temi brezupja, razočaranj in ponižanja, pokazal vsem zavednim in svobodoljubnim ljudem edino možno pot – kako rešiti čast naroda in človeško dostojanstvo – pot osvobodilnega boja.

Sklep politbiroja CK KPJ in razglas centralnega komiteja KPS sta globoko odjeknila tudi v srcih vseh zavednih in poštenih Slovencev. Poziv Slovencev, da naj „ne položijo orožja iz rok prej, dokler ne bo fašistični tlačitelj popolnoma razbit in uničen, dokler ne bo osvobodjena zadnja ped slovenske zemlje, od Jadranskega morja do severnih slovenskih meja, od Koroške do Sotle“. Počila je prva partizanska puška. Slovensko ljudstvo si je v svojo revolucionarno kroniko zapisalo datum – 22. julij, dan, ko je leta 1941 Smarnogorska skupina, med Smartnim in Tacnom, napadla okupatorjevega sodelavca in ga ranila. Ta dan praznujemo danes kot dan vstaje slovenskega naroda.

Od tistih slavnih dni nas loči 35 let. Danes o njih razmišljamo in sodimo z vso zgodovinsko objektivnostjo, to nam omogoča časovna oddaljenost in mnoga spoznanja iz kasnejših mednarodnih in domačih dogajanj. Veličina oborožene vstaje ves ta čas ni zbledela, nasprotno, vedno znova se je potrjeval večkratni zgodovinski pomen tega dejanja za prihodnost narodov Jugoslavije in še posebej za slovenski narod.

Naš oborožen boj je dokazal, da obstajamo in da hočemo obstajati, da je naše mesto med svobodnimi, suverenimi in enakopravnimi narodi. Mednarodno priznanje smo si priborili samo z odločnim bojem za osvoboditev, s tem pa tudi mednarodni ugled. V ta težki boj so vtkana življenja 1.700.000 Jugoslovancev, padlih v boju za svobodo. Štiriletni osvobodilni boj je pogojeval tudi v povojnem obdobju našo neuvrščeno politiko, ki je v današnjem svetu postala močan in vpliven dejavnik.

Čas od konca druge svetovne vojne je dnevno dokazoval, da mora vsak narod v obrambi svoje svobode in neodvisnosti biti vedno pripravljen na neizprosni boj, če treba tudi z orožjem v roki, ne glede na žrtve. Dokazal je tudi, da je v dobi najmodernejšega orožja in v spopadu z daleč močnejšim nasprotnikom, ljudstvo, ki je pripravljeno na trdoživ boj, NEPREMAGLJIVO! Narod si ne more zagotoviti varnosti zase, če dejavno ne sodeluje pri odstranjevanju nevarnosti, ki groze njegovi samostojnosti.

Globoka nasprotja v družbeno-ekonomskih odnosih, danes bolj kot kdajkoli prej, ogrožajo neodvisnost posameznih dežel, zato moramo biti toliko bolj ob vsakem trenutku pripravljeni braniti svojo varnost, suverenost, ozemeljsko celovitost Jugoslavije in pravico do neodvisnega družbenega razvoja. Vsak narod ima pravico biti svoboden, toda narod, ki ne more zagotoviti svobode drugim, tudi sam ne more biti svoboden.

Neofašistične in druge reakcionarne sile danes v svetu ne mirujejo. Trn v peti jim je neuvrščena Jugoslavija, ki v svoji zunanji politiki dosledno izvaja načelo, da ima vsak narod pravico biti samostojen, svoboden, suveren in neodvisen, da ima pravico z vsemi sredstvi braniti to načelo in nedotakljivost svojega ozemlja.

Mračne sile, ki se dvigajo v sosednji Avstriji, so znova skalile dobre sosedske odnose. Naša mlada generacija se mora bolj seznaniti z vsebino in pomenom boja proti skrajnemu šovinizmu in nacizmu, pomena zmage nad njim. To bo prispevalo, da se bomo bolj zavestno in odločno borili proti vsem oblikam šovinizma v Avstriji, ki jih krepko občutita naši manjšini – slovenska na Koroškem in hrvaška na Gradiščanskem.

Zadnji dogodki v Avstriji so osupnili vse napredne sile v svetu. Zakona, ki ju je nedavno sprejel avstrijski parlament, grobo krnita pravice obeh manjšin, ki so zagotovljene z državno pogodbo, zapisane v 7. členu te pogodbe. Bedno opravičevanje te grobe kršitve državne pogodbe vzbuja le ogorčenje nad tako glumaškim sprenevedanjem, ki se ga globoko sramujejo napredne sile v Avstriji sami.

Jugoslovanski narodi in narodnosti so se odločno postavili v bran za dosledno uresničevanje 7. člena državne pogodbe, ob strani jim stojijo vse napredne sile v svetu. Na številnih proslavah in manifestacijah ob dnevu vstaje slovenskega ljudstva bomo odločno, jasno in glasno povedali, da je krnitev pravic našima manjšinama v Avstriji negacija pridobitve naše narodno-osvobodilne vojne, posmeh mednarodnim pogodbam in duha konference v Helsinkih. Naš glas ne bo utihnil, dokler ne bodo določila 7. člena državne pogodbe uresničena tudi v praksi. Slovenec na Koroškem, Hrvat na Gradiščanskem ni ŠTEVILKA, temveč ČLOVEK!

Majda Gajzer

Ormož ob Dnevu vstaje

Predsednik občinske Zveze združenj borcev NOV Ormož, Martin Toplak, nam je povedal, da ob dnevu vstaje slovenskega ljudstva ne bo v Ormožu nobene proslave. Šest-članska delegacija družbenopolitičnih delavcev or-

moške občine se bo udeležila centralne proslave v Dražgošah.

Gasilsko društvo Hardek bo jutri pripravilo proslavo ob 35-letnici vstaje in 80-letnici obstoja gasilskega društva na Hardeku.

zk

Joško Slavinec:

Cesta se vije proti biseru slovenskega vinogradništva, proti Jeruzalemu, Pavlovci. Do te prijetne vasice vodi asfaltna cesta. Avto se ustavi pri hišni številki 41, kjer stanuje kmetovalec in vinogradnik Joško Slavinec. Nenadoma postane mož osrednja osebnost našega obiska in pogovora.

Kar sam sem se povabil k njemu. Ni me povabila kakšna kičasta tabla, povabilo me je dvorišče, lepo urejena stanovanjska hiša z gospodarskim poslopjem, mize in stoli iz debelih hlodov, prijazna, stara vinska klet, ki je vsa obdana v zlahtno vinski plesen.

Zelena luč

za kmečki turizem

slojpa se skriva mehanizacija, traktorček, škropilnica in še razni drugi kmetijski stroji, priključki. Živi z ženo in dvema sinovoma. S kmečkim turizmom se ukvarja že eno leto, nam je dejal pod streho in košato hruško. Te panoge sem se lotil pravzaprav na pobudo občine Ormož in kmetijskega kombinata. Že v začetku sem vedel, da je to nekakšna avantura zame, prijetna seveda, ki pač sodi k mojemu življenju. Reči

Kmečki turizem je na ptujskem in ormoškem območju še v povojih. Čeprav mnogo govorimo in pišemo o razvoju kmečkega turizma pa moramo reči, da nekaj velikih prednosti oziroma dobrih pogojev ni. Krediti so pičili, prav tako je s sredstvi, ki jih nudi občina, interesna skupnost in kmetijski kombinat. Za razvoj turizma je potrebno ogromno denarja in veliko lastnega truda in prizadevanja. Zdi se mi, je

Oči našega sogovornika so iskrene, živahne in prijazne. Telo je mirno. Krepka zapestja govorijo o moči, o trdem delu, ki ga potrebuje vinograd, hiša in zemlja. Sonce je ožgalo čelo in lica. Obraz deluje spočito, to zato, ker je ponedeljek in ker so ga nedeljski gostje razveselili, ko so ga obiskali.

Preko sobote in nedelje se tukaj zbere precej popotnikov. Marsikdo se tukaj ustavi. Postrežemo jih z vinom, kruhom, z mesom iz tunke, lukom in zaseko. Sob za prenočevanje nimam, je dejal Joško. Toda v bližnji prihodnosti bom uredil in napravil kakšen prostor za prenočevanje. Pri meni se ustavljajo „mestni ljudje“, upokojenci in razni izletniki, ki se vračajo ali šele odpravljajo na Jeruzalem ali kam dalje. Takrat cela družina dela in je veselo kdo streže, naj si bo to sin, žena ali jaz. Veseli smo, če nas kdo obišče.

Ko sem Joška vprašal za konkurenco, je odgovoril, da pravzaprav o konkurenci ne more govoriti. Je pa res, da se s kmečkim turizmom ukvarjata še dva in sicer Viktor Leskover iz Litmerka in Emil Štampar z Vinskega vrha. Tudi ta dva se srečujeta s podobnimi problemi in

Prijetna senca pod hruško

Zapeljemo na dvorišče. Joško Slavinec je s sinom pod streho stanovanjske hiše. Urejuje jo, popravlja, odgovarja. Joško je na tem koncu prvi pionir kmečkega turizma. Samo leto dni se ukvarja s to dejavnostjo. Poleg kmečkega turizma se največ posveča kmetovanju. V hlevih ima 10 govedi, 12 prašičev, ima 3,5 ha vinograda ter hektar obdelovalne zemlje.

Pod streho gospodarskega po-

moram, je nadaljeval Joško, da sem si življenje s tem kar prijetno popestril. Tista enoličnost je izginila. Delati sem vaje. Vse svoje življenje sem pravzaprav posvetil delu. Moti se tisti, ki misli, da mi tak turizem in gostje prinašajo goro dobička. Ne, če ni tistega srčnega zanimanja za to dejavnost, je bolje, da se človek sploh ne loti tega. Jaz imam mnogo dobre volje in ta je presneto potrebna pri takem delu.

Klopi čakajo na goste

nadaljeval Joško, da se bodo moje želje o še boljšem in hitrejšem razvoju kmečkega turizma težko uresničile.

Mnogo volje, veliko dela in truda je potrebno. Mnogo lastnih sredstev sem že vložil v ta turizem. Zdi se mi, da je prav dobra volja tista edina vrednota, ki zadovolji še tako izbirnega turista, popotnika. Tudi delam ves teden, da v soboto in nedeljo lahko pogostim goste.

zato ni med nami nobenega „tekmovalnega odnosa“.

Odhajamo. Za nami ostajajo prazne klopi, prazna kmečka soba, prazni kozarci; na kmetiji ostaja Joško Slavinec s svojo družino, ki željno čaka prihodnje sobote, da bo lahko čim imenitnejše postregel svojim gostom. Spet zleze pod streho, kjer s sinom še hitreje nadaljujeta s pribijanjem desk na strop.

Tekst in foto: zk

„Za ljubi kruhek“

Vsak človek z zadovoljstvom opazuje sadove svojega dela, tako tudi kmet, ko nekaj dni pred žetvijo hodi od njive do njive in se spominja koliko njegovega znoja je že popila ta zemlja. Toda, ko nastopi dan žetve, je vse pozabljeno. Vsi z zadovoljstvom opazujejo žetvene stroje, marsikje pa je žal še treba nabrusiti koso ali srp.

V ptujski občini so z žetvijo začeli 8. julija in upajo, da bo v tem tednu že vsa pšenica pod streho. Letošnje leto je pridelek zaradi suše nekoliko manjši, vendar kljub temu doseže na zasebnem sektorju 30 do 35 metrskih stotov na hektar, na družbenih površinah pa pričakujejo še nekoliko večji pridelek. Torej, treba bo kar najbolj pohiteti, dokler vreme še ne nagaja, saj sicer lahko pride do precejšnjih izgub.

V. B.

KZ „Dravsko polje“ Lovrenc:

Žetev v polnem teku

Na območju kmetijske družbe Lovrenc na Dravskem polju, je v kooperacijskem odnosu posejanih 280 ha zemljišče, od tega 80 ha ječmena, ki je že požet. Zanimalo nas je, kako so v Lovrencu pripravljene na žetev, zato smo se obrnili na vodjo kmetijske službe pri KZ, Franca Predikako, ki je dejal:

„Mislim, da smo tudi to leto za žetev pšenice pripravljeni. Razpolagamo z dvema novima kombajnoma tip 780 — Veliki zmaj, zraven tega pa je na našem območju še 13 kombajnov v zasebni lasti, sicer s polovico manjšo zmogljivostjo, a mislim, da bodo prav tako precej pripomogli k čim prejšnji pospravitvi letine. V primeru lepega vremena pričakujemo, da bomo končali z žetvijo že konec tega meseca, s tem, da smo začeli žeti 10. julija. Mislim, da je ta termin zelo ugoden, sicer pa je lepo vreme, le to precej prispevalo k priložnosti sort. To bo istočasno vplivalo, ne le na zmanjšanje pridelka, temveč tudi na samo kvaliteto. Pa tudi na račun nerentabilnosti pšeni-

ce so zmanjšani posevki za 20 %, zato mislim, da bo za marsikaterega kmetovalca v bodoče bolj zanimiva koruza, čeprav je naš in skupen interes, da bi bilo dovolj enega

in drugega. Naj na koncu omenim morda še to, da bo pretežno vsa pšenica letošnje žetve porabljena za lastne potrebe na kmetijah.“

M. Ozmeč

Vaja v Halozah

Na Vidmu pri Ptujju bo v nedeljo 25. julija 1975 velika vaja gasilsko — tehnični enot in enot civilne zaštite z območja krajevnih skupnosti Leskovca v Halozah, Podlehniku, Dolne in Vidma pri Ptujju, na kateri bodo vse te enote pokazale, kako so pripravljene, da rešujejo življenje in imetje v primeru vojne, elementarne ali druge nesreče.

Točno ob 15. uri bodo letala Aerokluba Ptuj v nekaterem preletu „bombardirala“ nizkatere strateške objekte na Vidmu, nakar bodo stopile v akcijo gasilske-tehnične enote in ekipe za prvo pomoč in civilno zaščito, ki bodo reševale ljudi in imetje ter tako javnosti prikazale svojo pripravljenost, če bi morali kdaj resnično pomagati v situacijah, ki jo ponazarja vaja.

O. K.

TUDI V ZDRAVSTVU SO PROBLEMI

V 26. številki Tednika, 1. julija 1976, je bil na tretji strani napisan tudi kraši sestavek pod naslovom „SZDL o zdravstvu v Kidričevem“, ki je delno razburil tudi zaposlene v zdravstvenem domu v Kidričevem, vsaj tako nam je povedal predsednik njihove OOS, Franjo RUMPF. Da ne bi bilo nepotrebnega negodovanja, bom skušal to zadevo še malce osvetliti.

Na 1. redni seji novoizvoljenega vodstva KO SZDL Kidričev je poleg drugih zadev bilo postavljeno tudi vprašanje zdravstva v Kidričevem. To je bilo več ali manj informativno poročanje, brez analiz in podatkov, zato je bilo sklenjeno, da bi naj bila ena od sej KK SZDL Kidričev posvečena tudi

tej problematiki. Zaradi tega je potrebno obvestiti Zdravstveni dom oz. njihove samoupravne organe, da pač tako poročilo pripravijo. Cilj je v tem, da bi se naši občani konkretnije seznanili z vso problematiko zdravstva, ne le v Kidričevem, ampak tudi drugod.

Resnici na ljubo moram povedati, da tudi občani v mnogočem pretiravajo in zahtevajo od zdravstvenih delavcev večših nemožnosti, jih nekateri celo žalijo in podobno. Zdravstveni delavci bi bili brez dvoma raje, če bi problematiko ne bi bilo, vendar žal so problemi, s katerimi se morajo seznaniti vsi občani, potem verjetno ne bi bilo takih nesporazumov.

F. Meško

Stroj je kmetu ojašal delo

Foto: R.

vse za dopust in izlete
nudi
panonija ptuj

Vsem delovnim ljudem in občanom priskrbe čestitke za praznik — dan vstaje!

Pretekli teden je Ptuj obiskal glavni in odgovorni urednik slovenske revije STOP, Edi Hrausky. Ob tej priložnosti smo mu zastavili nekaj vprašanj o Ptujem festivalu in o perspektivi tega festivala.

Naše sodelovanje s Ptujem festivalom, je dejal Edi Hrausky, je tradicionalno. Namreč, naša revija se je „rodila“ istega leta kot ptujski festival. Preteklo je torej že osem let plodnega in uspešnega sodelovanja. V letošnjem letu bo revija Stop prav tako kot druga leta sodelovala z nagrado občinstva.

Festival je dober. Zanimanje zanj je veliko, za to ni dokaz samo poln letni prireditveni prostor, ampak pisma bralcev ter njihova pohvalna

Revija Stop za ptujski festival

mnenja o festivalu v Ptuj. Ptujski festival je v slovenskem prostoru osrednji festival domače zabavne glasbe.

Predlagam, da se Festival v prihodnje spremeni in oblikuje v Revijo dosežkov amaterskih glasbenikov domače glasbe, pri tem bo potrebno s pravili določiti vlogo že renomiranih in popular-

nih ansamblov kot so Avseniki, trio Slak, Kmetec, Kreže itd. Vsi ti ansamblji imajo velike zasluge, da so se domače viže razpredle v domala sleherni slovenski vas. S takšnim posegom ne bi smeli ovirati vloge, ki jo ima Ptujski festival; gre za to, da Ptuj z revijo usmerja domačo glasbo v takšen koncept, da ta glasba ne bo

ponovljena, ampak bo posvečena domači in pristni slovenski besedi in glasbi.

Kot sem že dejal, je nadaljeval Edi Hrausky, bo Stop tudi letos sodeloval z nagrado. Ker sodimo, da takšne prireditve, festivala in revije ni potrebno stimulirati zgolj z denarjem, smo se odločili, da bo prva nagrada občinstva simbolična denarna nagrada in dolenska majolika. Mislim, da je to lep spomin zmagovalcu, saj je naša domača pesem pogosto povezana z žlahtno kapljico, ki pa jo tudi v teh krajih ne manjka. Za zmagovalca torej dolenska majolika, kot trajen in lep spomin na Ptuj in zmagovalno pesem Ptujkega festivala.

zk

Spretnost padalcev

Te dni poteka v Celju republiško prvenstvo v padalstvu, ki se ga med drugim udeležuje tudi ekipa Aerokluba Ptuj v postavi: Zdenka Glažar, Janez Vidovič, Janez Petrovič in Miro Vindiš. Za prvenstvo so se člani naše ekipe vestno

prilavljali, saj so na treningih po štiri do šest krat dnevno skakali z višine 2000 in 1000 m z zadržkom, to je z zaprtim padalom. Pri tem je bilo potrebno v določenem času opraviti celo vrsto različnih figur kot zavoj v desno, nato v levo, salto naprej, nazaj... in nato šele na višini 750 m odpreti padalo. In če želi tekmovalci izpolniti vse pogoje tekmovanja mora za nameček še prikrmariti točno v sredino padalskega kroga ter s tem pokazati svojo spretnost in seveda nemalo poguma!

Članica ekipe Aerokluba Ptuj Zdenka Glažar krmari v sredino padalskega kroga, kjer jo po uspelem pristanku že pričakuje Janez Vidovič.

Besedilo in slika: R

Odkup živine

Vsak teden ob ponedeljkih se proti poldnevju zbere na Vidmu pri Ptuj precejšnje število kmetov, ki priženejo na odkup govejo živino in prašiče. Običajno od-

Odkup živine na Vidmu pod vznožjem Haloz.

Videm pri Ptuj

kupovalci odkupijo vse viške živine. Zgodbi pa se tudi, da mora kateri od kmetov svoje živinčice odpeljati nazaj v domači hlev.

Pred dnevi nam je starejša kmetica potožila, ko je prignala na odkup svojega telčka, ki ga je imela v reji, da so njej plačali kar devet dinarjev ceneje kot drugim. Vzrok za to je, da je bilo tele belo črno lisasto; ta pasma pa je nekoliko počasnejša v rasti.

Nas potrošnike pri tem zanima predvsem, kako to, da v mesnicah še doslej nismo zasledili, da bi bilo meso takšnih telet tudi na prodajnih pulitih cenejše.

Besedilo in slika: O. K.

89-odstotna plavalna nepismenost v ptujski občini

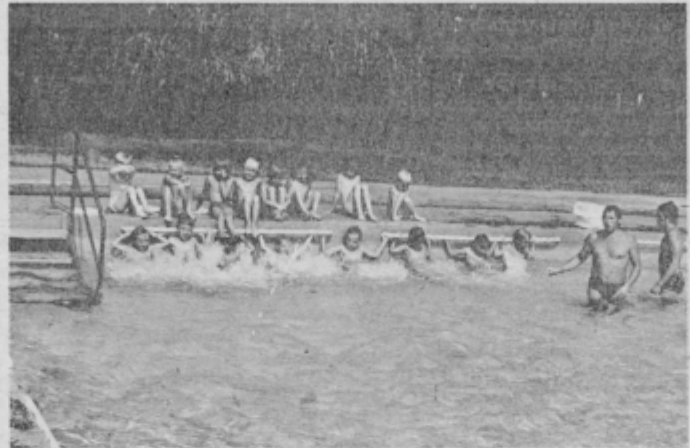
Izkušnje preteklih let so dale bogate napotke za bodoče delo in organizacijo plavalnih tečajev. Razveseljiv je tudi podatek, da se

teh tečajev udeležuje vedno več starejših ljudi, iz leta v leto pa se veča tudi odstotek tistih, ki „splavajo“. Zaslugo za to pa imajo predvsem strokovni vaditelji s plavalnim izpitom.

Prav te dni potekajo na letnem kopališču v Kidričevem in TGC v Ptuj, plavalni tečaji. V Kidričevem sta plavalno šolo organizirala Partizan Kidričevo in odbor za šport in rekreacijo pri KS Kidričevo. Pripravila sta plavalno šolo s petimi tečaji, dva sta z delom že končala, v teku pa je že tretji tečaj, ki ga obiskuje okrog 30 otrok. Tečaj obiskujejo predšolski in šolski otroci ter

odrasli. Šolo uspešno vodi Andrej Gorše. Šola bo predvidoma končala 26. avgusta; zaključek pa bo povezan s preizkusom pridobljene plavalne veščine in s podelitvijo značk in priznanj.

Tudi na TGC v Ptuj se je pred dnevi začela plavalna šola s tremi tečaji za otroke in odrasle, zaključila pa bo 19. avgusta. Druga izmena bo trajala od 26. julija do 5. avgusta; tretja pa od 9. do 19. avgusta. Tako je pričakovati, da bo v okviru celotnega letnega plavalnega tečaja, ki poteka v okviru šolske kolonije v Biogradu n/m, zvezi

Skupina 20 malčkov iz vrta, pod strokovnim vodstvom Andreja Goršeta v bazenu v Kidričevem, uspešno premaguje prve lekcije plavanja.

Vprašanja in predlogi naših bralcev

Pozabljam na zaklonišča

Pripravljamo se za splošni ljudski odpor. O tem tudi veliko pišejo naši časopisi. Občane se seznanja tudi po radiu in televiziji. Opažam pa, da se nas občane gradnja zaklonišč v vaseh in naseljih, majski številki „Naše obrambe“. Res je sicer, da se zadnja leta gradijo zaklonišča v novih stanovanjskih blokih, ni pa rešeno, kako zaščititi prebivalce v stanovaljskih naseljih, kot so novo naselje v Krčevini, na Hajdini, Krambergerjevo in Trubarjevo naselje itd., ker tudi taka naselja so lahko cilj bombnih in raketnih napadov morebitnega sovražnika! Tudi vasi niso izžete. Imamo že izkušnje iz druge svetovne vojne, posebno pa iz narodnoosvobodilnih vojn v Vietnamu, Laosu in Kambodži, da sovražnik namerno uničuje civilno prebivalstvo z namenom, da naredi zmedo pri preskrbi borcev, krha moralo med civilisti in s tem obrambno moč ljudstva.

Pred kratkim je bila razstava sredstev civilne zaščite in tudi zaklonišč, vendar, te razstave se nas veliko ni udeležilo in tudi ne vemo kako je zamišljena gradnja zaklonišč v vaseh in naseljih.

Po mojem prepričanju so zaklonišča v kletnih prostorih v enodružinskih hišah neučinkovita, ker je konstrukcija premalo odporna. Za ljudi, kateri bi se zatekli v kleti teh hiš, so bolj nevarne ruševine kot pa bombe ali granate. V zadnji vojni je veliko ljudi tudi utonilo v kletih zaradi od bomb poškodovanega vodovoda. Pri sedanjih in bodočih vojni tehniki tudi ne bodo imela praktične veljave oddaljena centralna zaklonišča. Če že danes upoštevamo povprečno hitrost letala 1000 km na uro, in naj je pri preplahu 15 minut časa, da zbežijo v zaklonišča in to, če so obrambne naprave brezhibne in ljudi mirnih živcev kot na vajah. Kdor je preživel vojno, mu je praktično znano, kako je v takih primerih.

Prepričan sem, da strokovnjaki, ki delajo na tem področju imajo vse to v vidu, vendar upam da ne bo nihče užaljen, če pripomnim, da bi bila v bodoči vojni najbolj primerna manjša zaklonišča za največ trideset ljudi in to med stanovanjskimi hišicami na vrtovih, nekaj metrov oddaljenih od hiš, največ sto metrov od izhoda vseh hiš do zaklonišča! Zaklonišča pa morajo imeti najmanj dva vhoda (izhoda). Vprašanje je tudi, kako bo s financiranjem gradnje zaklonišč, ker v vojni so zaklonišča nujna, v mirnem času pa se ljudem zdi, da so to nepotrebni izdatki. Precej ljudi računa na sorodnike na deželi itd.

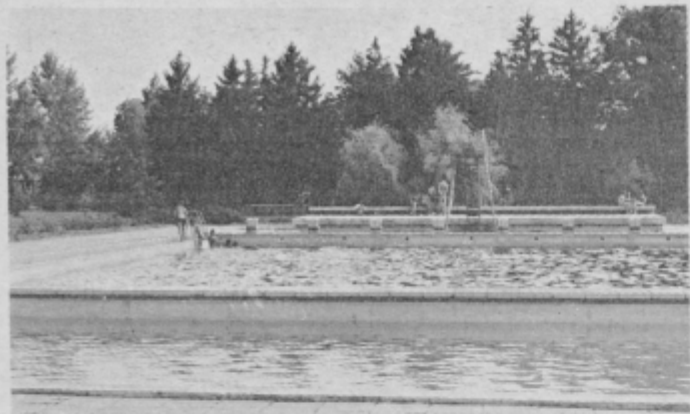
Tudi na vikende. Vendar sovražnik lahko napade brez vojne napovedi. Takrat so ceste preobremenjene, posebno pa mostovi ali provizorni prehodi čez vode. S tem ne mislim zganjati neke panike glede gradnje zaklonišč, pač pa se ravnajmo tudi pri tej zadevi po Titovem izreku: „Delajmo kot da bo sto let mir, pripravljajmo pa se, kot da bo jutri vojna!“ Mislim da pri gradnji zaklonišč ne bo nepotrebnih administrativnih komplikacij! Jesenski čas je za to delo primeren, ko so vrtovi prazni!

Se ena zadeva je, s katero mislim, da ne bi smeli odlašati. To so študentske vaje v mestu Ptuj in okolici. V času elementarnih nevarnosti ali vojne je voda izrednega pomena! V takih časih je vodovod lahko poškodovan za več dni ali tednov. Takrat pridejo zelo prav študenti. Zelo nerodno bi jih bilo takrat obnavljati, ko bi ljudje že morali imeti vodo. Ne razumem, zakaj se s tem odlaga, ko pa za to niso tako drage investicije.

S tem člankom sem hotel opozoriti merodajne, da se tudi na Ptuj začne praktično in tem več delati in občane seznanjati, kako daleč smo na Ptuj s to zadevo in kako se bo financiralo.

Franc VAUDA

Oh, ta vročina

Tako je videti ormoško kopališče ob ponedeljkih v poznih popoldanskih urah, ko je na vrsti tedensko čiščenje in pretakanje vode. Lahko bi rekli, da fotografija prikazuje „zatšje po hudi burji“. In res je tako. V nedeljo in soboto ormoški bazen obišče tudi do 2500 ljudi, preko tedna se ta številka spusti na 500, v ponedeljek še na manjšo število. Vročina in dokaj nizke cene so vzrok za tak „naval“ v ormoško kopališče. Za odrasle je cena kopanja 6 din, za otroke pa 4 din.

Foto in tekst: zk

Kako smo nekoč naredili dež

(Vraža ali neumnost)

Leta 1908 je bila huda poletna suša, ki je začela v maju in je dosegla vrhunec v juliju. Po žetvi so kmetje orali trdo in suho zemljo za sejanje ajde. Orali so od pol četrte do sedme ure zjutraj. Po sedmi uri živina ni več vzdržala na soncu. Tako so tisto leto orali le rano zjutraj in pozno zvečer. Kljub suši pa je v jeseni leta 1908 je bilo mnogo vina. Na vinočih so ga prodajali po 8 krajcarjev (tisti čas si za 8 krajcarjev lahko kupil štiri žemlje).

Torej v mesecu juliju, ko je suša dosegla vrhunec so jadjikovali kmetje, kajti otave in paše za živino ni bilo. Ko se nekega dne podam v šolo, hodil sem v tretji razred, me na polju ustavi, dobro stoječi, že starejši kmet iz vasi in pravi: „Cuj fantič, bi ti bil rad, če bi prišel dež?“ Jaz mu pritrdim, on pa nadaljuje. „Dogovori se z našim Mihom, jaz sem njemu vse naročil, kako in kaj morata storiti, da bo šel danes dež.“ Med

odmorom mi je Miha vse povedal, kako mu je naročil tisti kmet. Miha je bil pri tem kmetu za pastirja. Takole mi je to kmetovo naročilo razodel.

Biti morata vsaj dva fantiča. Biti morata do 12 let stara, ker so taki fantiči še nedolžni. Ko gresta iz šole vzameta na pokopališče. Ilesni križ z otroškega groba. Križ odnesita v bližnji potok. Ko bosta nesla križ, morata biti razoglava in med potjo moliti. Nobenemu človeku ne smeta odgovoriti, niti župniku ne, če vaju sreča. Tretji dan pa morata križ zanesti nazaj na grob, kjer sta ga vzela.

Tako se tistega dne iz šole grede skrijeva za mrtvašnico, da so vsi sošolci odšli. Izbrala sva mali leseni križ z bližnjega otroškega groba. Snameva klobuka, Miha začne potihoma moliti in jaz mu odgovarjam. Da bi zadevo čim prej končala, sva vso pot tekla čez polje. Nekaj sto metrov sva morala tudi skozi vas. Neka

ženska naju vpraša: „Kdo je umrl?“ Midva pa, kakor da nisva nič slišala hitiva naprej. Pod vasjo je bil majhen potok in v ta potok sva na skritem kraju, položila križ v vodo.

Ko se vračava proti naši vasi so se na zapadu prikazali beli oblaki. Čez čas se je slišalo zamolklo grmenje. Ko doma odložim šolsko torbo, grem nabirat višnje. Imeli smo doma 6 velikih višenj. Grmenje je postajalo vedno močnejše, oblaki so zakrili sonce. Nenadoma je močno zagrmelo, da mi je na višnji zaprlo sapo. Obšla me je groza. Hitro se spustim v drevesa in bežim v hišo. Učila se je ploha. Grmenje je počasi prenehalo, deževalo pa še je naslednji dan. Tretji dan je Miha iz šole grede zanesel križ nazaj. To je resnična zgodba. Morda bi isti dan bila nevihta in dež, tudi če z Mihom ne bi nosila križa v potok. Prav gotovo!

A. C.

Tudi nekoč so pestile suše

Letošnja izredna suša že resno ogroža kmetijstvo, zato je razumljivo zaskrbljenost kmečev in tudi drugega prebivalstva. Med ljudmi često slišimo modrovanja, da je sodobni tehnični razvoj porušil ravnotežje v naravi, zato prihaja do takih neobičajnih vremenskih pojavov in tudi katastrof.

Če bi pobrskali po naših kronikah bi lahko ugotovili, da so se izredna sušna leta na našem območju pojavljala razmeroma pogosto. Izkušnje so ljudi tudi izučile, da so si na razne načine pomagali iz težav, v katere jih je često postavljala kruta zakonitost narave. Ob sušnih letih so se tudi tolažili z ljudsko modrostjo, da suša vzame en kos kruha, moča pa dva.

Zanimiv je zapis iz kronike v Zetalah, kjer je med drugim zapisano: „K cerkvi Marije tolažnice je 25. julija 1859 prišla procesija iz Majšperka prosit za dež. To leto je namreč bila izredna suša in vročina. Zemlja je bila popolnoma izsušena, travniki ožgani, rast na njivah pa suha kot seno. Ko so ljudje bili zbrani v cerkvi, se je napravila nevihta, začelo je bliskati

in grmeti. Blisk je sledil blisku in udar strele je zadel tudi cerkveni stolp. Od tu si je ognjena kača našla pot skozi glavna vrata v cerkev, kjer je ubila 30-letnega kmeta,

očeta dveh otrok in 16-letno kmečko dekle. Okrog stoječe ljudi je vrglo po tleh, dobili pa so lažje telesne poškodbe.“

f

MLADE rastline koruze so ovele že zjutraj, na prodnatih njivah pa so spodnji listi že povsem suhi.

Foto: R

Ptujski festival — zanj ali proti njemu

Ptujski festival je za mesto Ptuj tradicionalen. Iz leta v leto postaja kakovostnejši in pestrejši. Zelimo si, da bi bilo enako tudi z obiskom. Kultura brez ljudi je mrtva, umetnost brez človeka je brezpredmetna.

Več slovenskih mest si prizadeva, da med poletnim časom s kulturnimi dogodki popestri dolge in vroče dopustniške dni. Festival je tako sprostitev ter tudi „kulturna hrana“ delovnim ljudem. Nehote vse festivale primerjam z našo dokaj novo parolo „kulturo delavca“ in prihajam do zaključka, da je lepo in prav prirejati festivale preko sušnega obdobja, a vselej me spremlja misel, kakšen učinek imajo takšni festivali. Bojim se namreč dejstva, da takšne prireditve postajajo vse preveč komercialno kičasto komunikativno sredstvo ali pa visoko dostopna kultura za našega občana.

Moj pojem kulture in umetnosti je tesno povezan s prostorom, z okoljem, kjer živim in seveda z ljudmi. Živim na vasi, delam v mestu. Okrog mene so kmetje, delavci

in izobraženci. Med nami so razlike in prav ta različnost je posebna kvaliteta, ki jo je potrebno negovati. Različne afinitete, različni okusi nas združujejo v nekem prostoru, na nekem kraju. Med seboj se ne poznamo, spoznavamo se na delu, ob delu, v gledališču in tudi na festivalu. Združujejo nas mnenja, besede. Izkoristimo takšno priložnost, vključimo vse to v festivalske dni in prijetneje nam bo, domače kot se temu reče.

Moj koncept sprejemanja kulture je specifičen kot vsak drug. Specifičnost je velika prednost. In velja graditi kulturo, lepoto in umetnost na naši različnosti. Naj delavčeva in občanova različnost ugodno vpliva na razvoj in kvaliteto vsakega festivala, tudi ptujskega.

Ko takole prisluhnemo ljudem, ki se s festivalom profesionalno ali neprofesionalno ukvarjajo in tišim, ki im festival pomeni razvedrilo, slišim različna mnenja in sporočila. „Festivalci“ so v skrbah za prireditveni prostor, za nastopajoče in za festivalsko publiko. Obi-

skovalci festivala imajo seveda manj skrbi. Edina in glavna skrb jim je, da bodo videli dobro predstavo in si zagotovili mesto na prireditvenem prostoru.

Ljubljana že 25 let vzgaja in navaja publiko na festival. Zanimivo je slišati kdo polni ljubljanske Križanke. Nič zmotnega ne napišemo, da so gledalci predvsem delovni ljudje ljubljanskih delovnih kolektivov.

Naj izkoristim priložnost, da apeliram na vse organizacije združenega dela in tudi na krajevne skupnosti, da organizirajo obiske za ptujski festival. Odločilno vlogo pri tem naj odigrajo imenovani animatorji kulture!

Festivalci pravijo, da nikakor niso zadovoljni z velikim obiskom festivala domače zabavne glasbe. Tudi druge predstave so lahko zanimive, prijetne za oko in uho ter tako vredne obiska.

Festival ni razočaranje. Festival je kulturni dogodek, je življenje, je morda košček lepega. Festival je del nas, tudi del ptujskih kulturnih srečanj.

z. kodrič

Dr. Fran Brumen

(Nadaljevanje in konec.)

Poznamo še več manj pogostih podskupin motene rasti, ki pa za podrobno poljudno obdelavo niso primerne.

Rodovi s prvotnim dednim nagnjenjem k pritlikavi rasti kažejo to svojo lastnost skozi več rodovniških kolen, dokler jih pač ne prekrrije drugačni dominantnejši dedni impulzi. Pri tem pa ostajata kakor telesna, tako tudi duševna dozorišev časovno v normalnih mejah, tako da bistvene funkcionalne lastnosti ne zaostajajo.

Zelo opazna je takojmenovana progenija — sindrom predčasnega staranja, ki pa nima dedne podlage in je označena s pritlikavo rastjo, hitro začetim in pospešenim staranjem ter usahlostjo kože in podkožnega tkiva. Takšni posamezniki zbujejo pozornost s takojmenovano ptičjo glavo, ki ima tako ime, ker je njen videz nekoliko smešen in je v razmerju do ostalega telesa premajhna. Posebno opazna je majhnost spodnječeljustnega predela. Značilna je tudi okrnjena dlakavost, kostne deformacije in zgodnja poapnitev ožilja ter degenerativne spremembe na sklepih.

Dobro poznan je že prej omenjeni MONGOLIZEM, ki nosi še tudi pogosto uporabljeno oznako mongolojдне idijotije. Za

to težko ne normalnost je značilnih več karakterističnih znakov: pritlikavost, kratka in nizka, nekako potlačena oblika glave; poševnost očesnih špranj z zelo značilno gubo prek notranjega očesnega ogla; nenormalna oddaljenost dveh telesnih delov; šapaste dlani in NAJBOLJ PREVLADUJOČ ZNAK SLABOUMNOSTI, ki lahko zavzema stopnje od lažje imbecilnosti pa tja do popolne idijotije. Specijalne drobnogledne preiskave pokažejo značilne NENORMALNOSTI V OSNOVNI DEDNI SUBSTANCI.

Med rastnimi motnjami, katerih vzrok leži v prvotnih nepravilnostih delovanja hormonov, je najbolj znana HIPOFIZNA PRITLIKAVOST. V to skupino spadajo RAZVOJNE MOTNJE, KI SE POKAŽEJO ŽE V ZGODNJI OTROŠKI DOBI in slonijo na delni, ali pa popolni zatajitvi tvorbe ravnega hormona v žlezi možganskega priveska.

Pri tako prizadetih otrocih opazimo nekako v začetku tretjega starostnega leta zastajanje v rasti, ki nas preseneča, ker si ga ne moremo pojasniti. Kljub

nadaljevanju rasti, ki presega tudi 20. leto starosti, dozorela velikost ne presega telesne višine 110–140 cm. POSEBNA ZNAČILNOST JE V TEM PRIMERU K MAJHNEMU TELESU RAZMEROMA PREVELIKA GLAVA. Sicer ni opaziti večjih upadljivih neproporcionalnosti. Opazno pa je bolj ali manj vidna EUNOHIDNOST CELOTNE TELESNE KONSTITUCIJE. Značilen je majhen okroglast lutkasto izgledajoč obrazek, zaostajanje razvoja zobovja in izjemno majhne roke in noge. Koža je navadno tanka, suha in hladna, ki se že kmalu po 30. letu starosti začne nagubavati v plitkejših gubicah. INTELIGENTNOST TAKIH OSEB PA JE NORMALNA.

Razvoj medicine je v zadnjih letih tudi na tem področju že toliko napredoval, da je mogoče nekatere primere ZDRAVITI V SPECIJALNIH KLINIKAH z uporabo človekovih ravnih hormonov.

Takojmenovana eugenična načela (izogibanje razploditvi dedno obremenjenih) so zaenkrat prepuščena svobodni odločitvi.

Uspela razstava Bojana Golje

V okviru praznovanj dneva borca je bila v osnovni šoli

Mladi obiskovalci si skrbno ogledujejo razstavljeni dela.

Tinje na bistrškem Pohorju odprta tudi razstava akademskega slikarja in grafika, prof. Bojana Golje iz Maribora. Razstava tega, slovenski javnosti znanega akademskega slikarja je bila pravo kulturno doživetje za občane te pohorske vasi,ce, zlasti se zato, ker so bili razstavljeni tudi motivi z bistrškega Pohorja.

Besedilo in slika: V. HORVAT

PTUJČANI TOPLO POZDRAVILI PEVCE IZ ZDA

V ponedeljek, 19. julija, okrog 11. ure so prispeli v Ptuj člani najstarejšega slovenskega pevskega zbora v ZDA, ki je bil ustanovljen 6. aprila 1916 v Clewelandu.

Slovenski pevski zbor „Zarja“, ki letos praznuje 60-letnico svojega plodnega dela, so pred ptujskim hotelom pozdravili predstavniki kulturnega in političnega življenja ptujske občine. Spregovorila sta Feliks Bagar, predsednik izvršnega odbora kulturne skupnosti Ptuj in podpredsednik občinske konference SZDL Franc Lačen, ki sta posebej opozorila na pomembno poslanstvo, ki ga naši izseljenci

opravljajo v njihovi novi domovini in v svetu. S širjenjem izvirne slovenske pesmi in z oživiljanjem narodnoosvobodilnega boja s partizansko pesmijo so pevci ZARJE v celoti izpolnili svoje poslanstvo in v šestih desetletjih svojega dela prejeli tudi najvišja glasbena priznanja pri nas — Gallusovo plaketo ter bronaste in zlate Gallusove značke.

Zvečer ob 20. uri se je pevski zbor ZARJA v Narodnem domu v Ptuj predstavil ptujskemu občinstvu, ki se mu je s toplim sprejemom in dolgotrajnimi aplavzi zahvalilo za nadvse uspešen koncert.

Ob začetku koncerta je v imenu skupščine občine Ptuj in družbenopolitičnih organizacij spregovoril Franjo Gnilšek, predsednik izvršnega sveta SO Ptuj. Ob zaključku koncerta pa je Stane Stanič, predsednik zbora uporabnikov skupščine kulturne skupnosti Ptuj v imenu ptujskega občinstva izrekel tople besede našim rojakom v ZDA. V spomin na gostovanje v Ptuj jim je kul-

turna skupnost občine Ptuj izročila tudi izvirno kurentovo masko.

„Radi obiskujemo Slovenijo, ki je tako lepa. Veliko ste storili, da jo lahko s ponosom pokažete vsakomur. Vedno vas bomo radi obiskovali. Hvala vam, dragi prijatelji doma.“ — to so besede, ki smo jih pogosto slišali ob ponedeljkovem srečanju naših rojakov iz ZDA v Ptuj.

M. Sneiderger

8. avgust praznik občine Ptuj

v počastitev 35. obletnice vstaje narodov in narodnosti Jugoslavije in 34. obletnice junaškega boja Slovenskorožiške—Lackove čete v Mostju

program prireditev

Nedelja, 1. avgusta 1976

ob 8. uri
TEKMOVANJE V STRELJANJU NA UMETNE GOLOBE ZA PREHODNI POKAL NARODNEGA HEROJA JOŽETA LACKA na Rogoznici ob Dornavski cesti.

ob 8. uri
MEDRUŽINSKO RIBIŠKO TEKMOVANJE IN TOVARIŠKO SREČANJE ŠPORTNIH RIBIČEV SR HRVATSKE IN SR SLOVENIJE ob ribniku v Podlehniku.

Sobota, 7. avgusta 1976

ob 10. uri
OTVORITEV SAMOSTOJNE RAZSTAVE SLIK ALEKSANDRA DJONOVIČA IZ BRATSKE OBČINE ARANDJELOVAC v razstavnem paviljonu Dušana Kvedra v Ptuj.

ob 11. uri
OTVORITEV BLAGOVNE HIŠE PEKO V PTUJU v Murkovi ulici.
ob 17. uri
SLAVNOSTNI PRIČETEK IV. PTUJSKIH KULTURNIH SREČANJ IN OTVORITEV VINARSKE ZBIKE ETNOLOŠKEGA ODDELKA POKRAJINSKEGA MUZEJA PTUJ na grajskem hribu v Ptuj.

Nedelja, 8. avgusta 1976

ob 7.30 uri
OTVORITEV CESTE TRNOVSKE VAS — VITOMARCI v Trnovski vasi.

ob 9. uri
SLAVNOSTNO ZASEDANJE SKUPŠČINE IN VODSTEV DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE OBČINE PTUJ pri osnovni šoli Vinka Jurančiča v Vitomarcih.

ob 12. uri
OTVORITEV PETROLOVEGA MOTELA V PODLEHNIKU

ob 14. uri
TEKMOVANJE ZA PTUJSKI PADALSKI POKAL ob ribniku v Podlehniku.

Sreda, 11. avgusta 1976

ob 15.30 uri
OTVORITEV MEHANIČNE DELAVNICE KOMUNALNEGA PODJETJA PTUJ TOZD „AVTOPARK“ PTUJ v Budini.

Četrtek, 12. avgusta 1976

ob 13. uri
OTVORITEV NOVE PROIZVODNE HALE V PTUJSKIH ŽELEZNIŠKIH DELAVNICAH.

Nedelja, 15. avgusta 1976

ob 9. uri
ODKRITJE SPOMENIKA dr. FRANJU ŽGEČU pri osnovni šoli dr. Franja Žgeča v Dornavi.

ob 14. uri
DRŽAVNO PRVENSTVO V KARTINGU na kartodromu v Hajdošah pri Ptuj.

Tragedija Sagadinovih

na domačiji v Srecah pri Makolah

Spomini Ženke Sagadinove

13. nadaljevanje

Predno so začeli z izkopom zemlje in predno so posazmeniki odšli na stražarska mesta ter skupina po rakve sem jih še seznanila, kako ravnati v primeru strela ali rafala iz brzostrelke. Zabičala sem jim, da naj s seboj vzamejo Tineta, zame pa naj ne skrbijo. Ker tovarišev s Pohorja, to je tistih, ki so čakali v Vrhlogi še ni bilo, sem šla na stražo na križišče pri Tomažuncu oziroma pri Gaštu. To križišče je bilo najbolj izpostavljeno in zato nevarno... Po cesti iz Makol ali Mostečnega bi lahko prišli Nemci, po isti cesti pa bi lahko prišli tudi partizani, ki sem jih čakala.

Nekaj časa stojim na križišču ob robu gozda, s pištolo v rokah, čakam in prisluškujem v noč. Loteva se me neka nestrpnost in žalost, skrb, kako to nocoj izpeljati, če tovarišev s Pohorja ne bo. Ugibam, kaj neki jih je zadržalo, da jih še vedno ni. Rada bi bila navzoča pri prekopu, toda tega stražarskega mesta ne smem zapustiti dokler jih ne bo. In kaj če pridejo Nemci? Takrat bom pač ustrelila iz pištole, v tem bo gotovo zaropotala tudi nemška brzostrelka, tovariši bodo to slišali in se pravočasno umakili, sem predvidevala. Da ne bi prišlo do morebitnega nesporazuma, do morebitnega streljanja med stražarji in tovariši s Pohorja, sem se za stražarjenje na tem najnevarnejšem mestu odločila sama.

Tako stojim ob robu gozda ne cesti, pred mano je čistina, prisluškujem v noč in čakam na tovariše. Le kake tovariše bom dočakala nocoj, se sprašujem, ko tistih, ki so mi obljubili, da pridejo, tako dolgo ni. Ni me bilo strah, imela sem neko zaupanje vase in upanje, da bodo vendarle prišli. Naenkrat se mi je zazdelo, da se sredi čistine pred mano nekaj premika, kot da bi se nekaj prekucevalo...

„Stoj! Kdo tam?“ tišičem, toda vse je bilo mirno, še večja tišina je nastala. Iz te tišine naenkrat vsilim glas „Partizani!“ Odgovorim mu: „Tu Mica, Ženka.“ Preko čistine, čez njivo so začeli teči proti meni borci, ki sem jih tako težko pričakovala. Povedali so, da so se izogibali ceste, saj so jih ljudje v strahu še vedno opozarjali na nemške zasede okrog Sreca. Re s, strah ima velike oči in ljudje so bili zaradi nemškega zločina daleč naokrog zelo prestrašeni.

Bila sem izredno zadovoljna, da je končno prišla pomoč, da so prišli partizani, saj sem se z njihovim prihodom razbremenila velikega bremena odgovornosti za varnost tovarišev, ki so opravljali prekop žrtev. Tovariši so se takoj razporedili v stražarske skupine in odšli na določene točke, da zavarujejo prihode v Sreca. Deset tovarišev pa je še ostalo za zaščito pri grobovih. Tudi Tine in ostali tovariši so bili zadovoljni s podvojenim zavarovanjem pred švabskimi zločinci.

IZKOPAVANJE ŽRTEV

Začeli smo z izkopavanjem žrtev. To je bilo zelo boleče in težko delo. Nobeden ni dolgo vzdržal. Ob brleči svetlobi šturmovke so posamezniki nekaj časa izkopavali, potem pa so prihajali po vrsti k meni: „Mica, Ženka, oprost, ne morem več...“

Medtem so se vrnili tovariši, ki sem jih poslala k mizarju Sketu po rakve. Povedali so, da ima Sket zgotovljeni le dve rakvi in da ne vedo, kako jih naj spravijo sem. Poklicala sem tovariše s Pohorja. Povem jim, kaj mi je mizar Sket napravil. Ne pozabim dodati, da je Sket velik hitlerjavec in da sem včeraj videla od njega odhajati nemškega policista.

Obnovljena in v muzej NOB spremenjena domačija Sagadinovih v Srecah danes — sredi zelenja in cvetja

Foto: I. R.

„Črke prometne abecede“ tudi v počitniški čas

Ko se zapro šolska vrata, so v trenutku pozabljene šolske skrbi, ves trud, kaplje znoja — prešernost mladosti vzvalovi hura, počitnice so tu! Počitnice pa niso samo počitnice, tudi skozi nje mora biti naša osnovna skrb, skrb za otroka. Cesta vabi, igrišča se polnijo, kopališča s hladno „prho“ pa so še najbolj mikavna.

Povsod tu pa preži nevarnost. Voda je ugrabila v zadnjem času številna mlada življenja, še večji krvi davek pa je terjala cesta. Številne šole že imajo programsko zasnovo, v kateri je zajet tudi počitniški čas, ki prinaša polno aktivnost mlademu človeku. Ugotavljamo pa, kar ni prav nič razveseljivo, da je za tako aktivnost malo zanimanja. Po čigavi krivdi?

Ko listamo po časopisih, posebno pri prebiranju „strani črne kronike“, se dnevno srečujemo z naslovi: znova otrok na cesti; otrok umrl pod kolesi avtomobila in podobno. Zato je tem bolj razveseljivo splošno prizadevanje občinskih zvez in društev prijateljev mladine v korist otrok, kjer zavzema prometna vzgoja in skrb za prometno varnost otrok in mladine pomembno mesto.

Prometna vzgoja mora postati sestavni del sleherne aktivnosti, še posebej velja to za čas šolskih počitnic, ko je večina otrok bolj ali manj „prosta“. Tudi mladi sami skrbijo za sprejemanje „abecede prometa“ v prometnih krožkih, ki jih je kar 30 v ptujski občini, kar pomeni v vseh osnovnih šolah.

Nosilec akcije „Poskrbimo za prometno varnost naših otrok in mladine v času šolskih počitnic“, je svet SRS za preventivno in vzgojo v cestnem prometu. Občinske zveze prijateljev mladine in društev prijateljev mladine pa se morajo bolj kot kdajkoli prej vključiti v preventivno dejavnost; biti morajo pobudniki za tesnejše sodelovanje in aktiviranje dejavnikov, ki jim je prometno vzgojna dejavnost prvenstvenega značaja. Začetne korake na tem področju dela tudi že občinska zveza prijateljev mladine Ptuj.

M. G.

V skladu z mojo programsko odločitvijo, da odslej problematično problematiko obravnavam problemsko in po področjih, kjer se problemi pojavljajo ali zmanjkujejo, bom začel danes s

PROBLEMOM POMANJKANJA MESA

Še ni dolgo tega, ko so boja, tako pravijo in nekateri celo pišejo, bili v naši ljubi domovini vsi hladilniki polni mesa, posluževali pa smo se tudi neizkoriščenih zmrazovalnih kapacitet v sosednjih državah. To ni nič novega, pri mojem stricu, kmetu na deželi, imajo tudi veliko skrinjo, ki ima globoko zmrazovalne lastnosti. Pri nakupu se je stric predimenzioniral in je kupil skrinjo večjih kapacitet, kot jih dejansko gospodinjstvo na gruntu potrebuje. Da pa te kapacitete ne bi ostale neizkoriščene, nosijo v njegovo zmrazovalno skrinjo svoje mesne proizvode, telečjega, prašičjega, kurjega in še kakšnega izvora, okoliški sosedje in jih deponirajo do potrebne uporabe.

Tako so se tudi naši mesni grosisti poslužili hladilno-zmrazovalnih kapacitet pri sosedih. Glasom tega smo pred dvema letoma govorili, da imamo depo-zmraznjene mesa za pet let naprej. Zgodil pa s se je spet neki jugoslovanski čudež, čeprav pravi oče, da so čudeži pri nas del vsakdanjega življenja, in naenkrat ni mesa nikjer, nikjer v Jugoslaviji, nikjer v Sloveniji, nikjer na razvitem ptujskem območju, niti ne na manj razvitem območju Haloz in Slovenskih gor. Na cesti pa sem pobral, da je letos ogromno najrazličnejšega, predvsem starega mesa v ptujskih toplicah. Ko sem to povedal mami, mi je rekla, da je za vzgojenega otroka grdo, če stvari pobira na cesti.

Kot radovednega štosaarja in pubertetnika v fazi večni „zakaj“ me je zanimalo, če res ni mesa. Najprej sem se obrnil na neposrednega proizvajalca, to je moj stric, kmet po domače, uradno pa individualni kmetijski proizvajalec, ki z osebnim delom in z delovnimi sredstvi, ki so njegova lastnina svobodno odloča o združevanju svojega dela. Vprašam jaz tega strica, zakaj ni mesa. Reče mi on, da je mesa toliko, da ga on kot proizvajalec niti ne more prodati. Pokaže mi on svojo zmrazovalno skrinjo, kjer ima deponirano tele in dva prašiča, pokaže mi on še poln hlev govejih pitancev in še nekaj druge take robe, ki jo v predelani obliki pogrešamo v naših mesnicah, in me glasom tega 105 procentno prepriča, da mesa de facto pri proizvajalcih ne manjka, da neposredni proizvajalci niso nič zatajili, da oni proizvajajo s polnimi kapacitetami...

Kot radovedni radovednež sem šel brskat naprej. Veste, da sedaj ni šole, da je izredna vročina in sploh univerzalna suša, zato razen kopanja nimam trenutno bolj pametnega dela. Šel sem torej k tistim, ki so mesni grosisti, da vidim, če je pri njih tudi pomanjkanje mesa. Žal nisem nič opravil, ker je na vsaki hladilnici bilo z velikimi črkami napisano „nezaposlenim vstop strogo prepovedan“. Vidite, zaradi tega napisa nisem mogel ugotoviti, ali so naše hladilnice družbenega sektorja polne ali prazne.

Oni dan sem slišal iz transistorja, ki ga kljub pozivom in podaljšanju roka po RTV vseeno nismo prijavi, slišim jaz iz tega transistorja, da smo naročili intervencijski uvoz mesa. To sem povedal tudi stricu, ki je neposredni proizvajalec mesa in je začel robantiti kot da bi tam onkraj Pohorja grmelo. Rekel je, da bo glasom suše in pomanjkanja grmljenja, ki je navadno znanilec dežja... Tu sem se spomnil, da rek „veliko grmljenja — malo dežja“ ne drži več. Dokaz: lani smo imeli veliko grmljenja in obilne padavine v obliki dežja, letos pa je malo grmljevine in huda suša za padavine, kar ima vročne posledice in je nastala izredno totalna suša. Izjema so samo besede, pisane in izgovorjene, tu ni suše, kar argumentira tudi gostobesednost mojega pisma...

Zašel sem v sušo, ko sem hotel napisati, kaj je rekel stric, kot neposredni mesni proizvajalec, da bo glasom totalno izredne suše tudi izredno pomanjkanje krme za govejo in svinjsko živino. Ker se meso lahko dražje proda kot pa kosti, bodo pač živino klali sedaj, ko je na kostoš če kaj mesa. Če bo treba klati več živine, kot je to normalno, če je v naših družbenih hladilno-zmrazovalnih prostorih, kamor je nezaposlenim vstop prepovedan, še polno mesa, zlobni jeziki pravijo, da je to res, pa če k temu pristajemo še intervencijsko uvoženo meso, bo naenkrat mesa toliko, da bo za vse potrošnike dovolj, če bodo imeli denar, neposredni proizvajalec mesa pa za svojo proizvodnjo surovine ne bo nič dobil.

Vidite, to razburja mojega strica in morda še bo koga drugega, mene pa ne, ker take mesene politike zaradi mlajše mladostnosti še ne morem razumeti. Kar potrjujem z lastnoročnim pozdravom vsem bralcem!

MATURANTSKI IZLET PTUJSKIH GIMNAZIJCEV

Kot vsako leto, tako smo se tudi letos bodoči četrtošolci gimnazije Dušana Kvedra iz Ptuja odpravili na ekskurzijo po Jugoslaviji. Združili smo prijetno s koristnim in si ogledali marsikatero naravno znamenitost, katerih v naši domovini ne manjka. Obiskali smo tudi precej kulturno-zgodovinskih oboležij. Z zanimanjem smo si ogledovali mesta, kjer so se med NOB odvijali pomembni dogodki. Tako nas je pot med drugim zapeljala tudi v osrčje Bosne; v Jajce, kjer se je pred 33. leti rodila nova Jugoslavija. Nedaleč od mogočnih slapov stoji stavba, kjer je bilo II. zasedanje AVNOJ in tam je muzej, ki nam živo prikaže zasedanje v sliki in besedi.

Pejajali smo se tudi po dolini, ki je bila med vojno vsa prepojena s krvjo naših borcev, še posebno ranjencev. To je dolina reke Neretve. Razkazala nam je vse svoje mnogoštevilne lepote, vendar nas je kljub temu spreletel srh, ko smo se spomnili na tamkajšnje dogodke pred tremi desetletji.

Komaj smo zapustili to čudovito dolino, že smo nestrpno čakali, da pridemo do mesta, o katerem smo že toliko prebrali iz zgodovinskih knjig — do Dubrovnika. Stari del mesta je naredil na vse nas enkratno vtis in vsi smo občudovali edinstvene arhitektonske dosežke, ki tam stojijo že

Dijaki C in E razreda gimnazije Dušana Kvedra v Ptuj sredi zgodovinskega mostu čez Neretvo v Mostarju.

Besedilo in slika: B. Vodušek

Mladi dopisniki

SKORAJ BI IZGUBIL MAMO

Moja mama živi na Cezlaku. Skrbni za pet ljudi. Manjše stvari kupuje v vaški trgovini. Ker pa tam nimajo vsega, mora večkrat v dolino.

Bil je ponedeljek. Na Cezlak je pripeljal tovornjak. V dolino se je vračal naložen s kamenjem. Mama je prosila šoferja, če se lahko pelje z njim do Oplotnice. Na poti je veliko ovinkov. Avto se je pokvaril in zavore so odpovedale. Šofer je začel hitro obračati volan. Kamion se je ustavil ob kupu kamenja in peska. Mama je skočila iz avtomobila. Pot je nadaljevala peš.

Ko se je vrnila domov nam je to pripovedovala. Vsi smo bili veseli, da se ji ni zgodilo nič hudega.

Stanko Zagomilšek
6. b razred PO
Slovenska Bistrica

V GOZDU

V četrtek smo šli pri telovadbi v gozd. V gozdu smo se skrivali in lovili. Ko smo se naveličali tekanja, smo posedli na tla in zapeli nekaj pesmic. Franci in Kristina sta se stela. Franci je Kristino tako vrzel, da si je raztrgala nogavice. Kristina pa mu je pokazala jezik. Tovaršica je oba kregala. Za kazen se nista smela z mmi igrati. Morala sta stati vsak pri svojem drevesu. Mi smo se jima malo nasmihali.

Marjana Šprah, 2. a
Osn. š. Martin Kores
Podlehnik

SREČANJE S PISATELJICO

Za zaključek tekmovanja za bralno značko nas je obiskala pisateljica Branka Jurca. Ze lani je bila med nami, zato nam je bila znana.

Zbrali smo se v risalnici in jo pričakali z aplavzom. Učenka Barbara Prelesnik ji je prebrala za uvod kratko dobrodošlico. Pisateljica je pričela pripovedovati, kako je nastala njena zgodba Čuj in Katka. Med celim obiskom je bila vedra in razigrana kot bi ji bilo dvajset let. Na vsa zastavljena vprašanja nam je prijazno odgovarjala. Povedala je, da rada plava, piše in hodi na izlete. Zaupala nam je tudi, kdaj je nastala njena prva novela. Zvedeli smo, da je dobila mnogo priznanj. Na nje je zelo ponosna. Najbolj ponosna je na priznanje, ki ga je dobila za delo v OF. Posrečena je bila, ko je grajala svojega moža: „Težko ga prenašam, ker je debel.“

Naš čas je hitro minil. Pisateljica je bila po srečanju utrujena, pa tudi mi smo morali domov. Povabili smo jo, da nas naj še obišče. Obljubila nam je in prišla bo v spremstvu svojega moža, pisatelja Ivana Potrča, spet med nas.

Leonida Cebek,
OŠ „Franc Osojnik“,
Ptuj

V POČITNIŠKEM DOMU OBČINE PTUJ LETUJE ŠOLSKA MLADINA

V počitniškem domu občine Ptuj v Biogradu na morju, je te dni živahno in veselo. Od 25. junija je dom spet odprt in med prvimi so v njem letovali učenci Posebne osnovne šole Ptuj. Ko smo pred dnevi obiskali mlade letovščarje, smo lahko z zadovoljstvom ugotovili, da lepo preživljajo počitnice in da jim bo deset dni brezskrbnih počitnic ob morju prehitro minilo.

Pogled na Počitniški dom občine Ptuj v Biogradu na morju.

Upravnik doma je letos že drugo leto JOŽE EKART, učitelj iz OŠ Hajdina, ki je letos hkrati tudi pedagoški vodja. Ko smo ga obiskali, smo ga zmotili pri nabavljanju živil, zato je prav o tem najprej stekla beseda. Tovarš. Ekart, ki je bogate izkušnje pridobil že ob lanskem vodenju počitniškega doma občine Ptuj, pravi, da letos ni večjih težav.

Tako kot v samem Ptuj, se tudi v Biogradu srečujejo s pomanjkanjem svinjskega mesa. Sicer pa biograjski mesarji radi ustrezijo mladim ptujskim otrokom. Tako so med prvimi počitniškimi dnevi dobili tudi svinino. Drugega mesa je dovolj, pa tudi pri nabavljanju zelenjave ni večjih ali posebnih težav. Ze pred samo sezono so ustrezno pripravili bivalne prosto-

re in okolico počitniškega doma, da se mladi letovščarji dobro počutijo.

Poleg skrbi za zdravo prehrano in ugodno počutje, so poskrbeli tudi za aktivnost mladih. Tako so v prvi izmeni organizirali tečaj plavanja. Med 80 otroki je diplomu plavalca dobilo kar 25 šolarjev. To je še tembolj pomembno, če vemo, da so med njimi bili številni otroci iz slovenskogoriških in haloških krajev, ki so se na morju praktično prvič srečali z vodo za plavanje. Ti so bili veseli izleta na PASMAN in na KORNATE. Vsi skupaj so nadvse prijetno preživeli del brezskrbnih počitnic. Učence in njihove učitelje smo zaprosili, da spregovorijo o svojem počutju na morju. Takole so povedali za Radio-Tehnik Ptuj.

Anka HOLOBAR, učiteljica POŠ Ptuj: „Z otroci sem tukaj že drugo leto. Ker mi je delo z njimi lani ugajalo, sem prišla tudi letos. Mislim, da je z njimi prijetno delati, čeprav moram nenehno bdeti nad njimi. Imam skupino otrok iz 2. in 3. razreda. Zelo so se navadili na življenje v kolektivu, radi se veliko kopajo in sončijo.“

Silva SARC, učiteljica v Dijaškem domu Ptuj: „V Biogradu sem prvič. Skrbim za 11 otrok. Otroci so iz 7. in 8. razreda in vsi znajo plavati. Letovanje je otrokom izredno koristno in zato vsem dejavnikom toplo priporočam, da omogočijo morje čimvečjemu številu otrok. Tako kot doslej bi naj tudi v prihodnje posebej poskrbeli za socialno ogrožene otroke. Mislim, da bi vsak šolar moral vsaj enkrat na morje.“

Marija SITAR, ortopedagog POŠ Ptuj: „V Biogradu sem z otroci, že drugič. Prvič sem bila z njimi, ko sem bila še študentka. Delo v koloniji je zelo zahtevno in odgovorno. Vendar to nalogo rada opravljam, še posebej, ko vidim,

da pomagam našim otrokom. Za mnoge je to edina priložnost, da vidijo morje.“

Zofka KODRIČ, predmetna učiteljica POŠ Ptuj: „V Biogradu sem letos prvič. Navdušena sem na d okolico in nad samo ureditvijo doma. Zadovoljna sem tudi z vodstvom, ki se trudi za ugodno počutje naših otrok. V domu me preseneča tudi higiena. Bila sem že v mnogih mladinskih počitniških domovih, vendar lahko za ptujskega trdim, da je izredno čist. Z novimi preureditvami bi lahko naš dom napravili še prijetnejši.“

Vlado BERGER, vzgojitelj v Dijaškem domu Ptuj: „Vesel sem da sem sodeloval pri učenju plavanja. Mnogi otroci so se najprej bali morja. Ko so se mu privadili, so ob strokovni pomoči vaditeljev plavanja hitro splavali. Kar 25 jih je dobilo diplomu plavalca. Menim, da je to lep uspeh. Tudi hrana je bila v redu. Če bo možnost, bom še šel za vzgojitelja v ptujski počitniški dom.“

Stanko TAŠNIK iz Trnovske vasi, učenec četrtega razreda: „Letos sem bil prvič na morju. Res je lepo, ker sem si poprej

Mladi plavalci pred „štrbunkom“, v ozadju center Biograda.

morje čisto drugače predstavljal. Semkaj smo se pripeljali z avtobusom in ptujski komunalci — šoferji nas bodo vozili tudi domov. Ker sem se naučil plavati, je to zame posebno doživetje.“

Franjo HORVAT, učenec četrtega razreda iz Ptuja: „Tudi jaz prvič letujem v Biogradu na morju. Najbolj me je veselilo nabiranje školj pa tudi male in velike ladje sem rad opazoval.“

V morju je splavalo 25 učencev POŠ Ptuj.

Foto: F. Golob

JOŽICA ŠPRAH, učenka šestega razreda iz Ptuja: „Tudi jaz prvič letujem v Biogradu na morju. Naučila sem se plavati. Sedaj bom še raje odhajala v ptujske toplice, ko ne bom več imela strahu pred vodo. Del letošnjih počitnic bom preživela še pri teti, ki živi v Zalcu.“

Po tem, kar so nam povedali otroci in njihovi vzgojitelji, lahko ugotovimo, da so se v prvi izmeni dobro počutili. Zato gre zavhala vodstvu doma, kuharicam, medicinski sestri, Renati Verdenovi, čistilkam in vsem drugim, ki skrbijo za dobro počutje v domu. Za njimi so bili na letovanju v Biogradu dijaki gimnazije Dušana Kvedra iz Ptuja.

Vsem želimo veliko sonca in jim pošiljamo lep pozdrav iz Ptuja!

F. Golob

